

Albrechtsen (VS):

»Kan ministerens svar i Folketingets spørgetid den 25. marts 1987 forstås således, at Københavns Kommune herefter er fritaget for at føre et indholdsmæssigt tilsyn med, at almennyttigt nybyggeri opføres så billigt som muligt?«

Begrundelse

Ministeren ville ikke i Folketingets spørgetid den 25. marts give tilsagn om at gennemføre en undersøgelse af, om Københavns Kommunes tilsyn har svigtet i sagen om Danbyggs byggeri i Aldersrogade for Lejerbo.

Ministeren ville heller ikke tilbagevise de synspunkter, som kommunen har givet udtryk for i Ekstra Bladet den 21. marts 1987, nemlig at Lejerbo selv må stå til regnskab for sin entreprenør, dvs. at kommunen ikke mener, at den har nogen særlig tilsynsforpligtelse.

Spørgsmålet er ikke mindst interessant, fordi det kan forudses, at samarbejdet mellem Lejerbo og Danbyg/Juhl-Jørgensen om nye byggerier fortsætter. F.eks. ønsker Danbyg at opføre 1.800 nye lejligheder for Lejerbo på en grund, som Juhl-Jørgensen for et stort beløb har sikret sig forkøbsret til. Alene dette betyder, at der løber millioner på byggeomkostningerne, før sagen overhovedet kommer i gang. Dette bør f.eks. ikke kunne begrunde rammebeløbstillæg, idet disse omkostninger må være lejerne helt uvedkommende.

I sådanne situationer kan det naturligvis slet ikke gå, at det offentlige tilsyn kan få lov til at flyde, sådan som ministeren nu har lagt op til.

Svar (1/4 87):

Boligministeren (Thor Pedersen):

Københavns Kommune har altid haft samme pligt til at føre tilsyn med almennyttigt byggeri som alle andre kommuner. De nærmere regler herom findes i lov om boligbyggeri og i Boligstyrelsens bekendtgørelse nr. 220 af 24.5.1985 om almennyttig boligvirksomhed.

Det er dog det enkelte boligselskab, der er bygherre med de særlige forpligtelser og rettigheder, der følger heraf, f.eks. til at indgå aftaler med de udførende om pris og tid, her-

under pris i relation til materialevalg og kvalitet. Det er således som ved alt andet byggeri først og fremmest bygherrens opgave og ansvar at varetage byggeriets pris- og kvalitetsmæssige interesser, og på grund af de betydelige offentlige tilskud har de almennyttige boligselskaber en særlig pligt til at sikre sig dette.

For at hjælpe de almennyttige bygherrer til mere effektivt at kunne varetage denne funktion blev reglerne om udbud som nævnt i tidligere svar ændret i 1983.

Hertil kommer, at det følger af de ovennævnte regler i loven og bekendtgørelsen eller disses naturlige forudsætninger, at støttemyndighederne – det vil siden decentraliseringen i 1975 sige kommunerne – også må se på, om det pågældende projekt m.v. ser rimeligt ud i forhold til prisen. Er dette ikke tilfældet, bør kommunen selvsagt ikke anbefale projektet over for Boligministeriet.

Spm. nr. S 946

Til boligministeren (25/3 87) af:

Albrechtsen (VS):

»På hvilket grundlag kan ministeren hævde, at det er en løs påstand at sige, at Danbyggs byggeri i Aldersrogade er 29 mill. kr. for dyrt?«

Begrundelse

Ministeren sagde i Folketingets spørgetid den 25. marts 1987, at det er en løs påstand at sige, at Danbyggs byggeri i Aldersrogade for Lejerbo er 29 mill. kr. for dyrt.

Ekstra Bladet har fremlagt beregninger, der viser, at Juhl-Jørgensens selskab Danbyg har haft en ekstrafortjeneste på Aldersrogadeprojektet på 29 mill. kr., når man sammenholder med byggeudgifterne på et tilsvarende byggeri.

Noget sådant er i strid med boligbyggerilovens bestemmelser om, at byggeriet skal opføres så billigt som muligt. Kommunen og i sidste instans ministeren har ansvaret for, at det ikke går galt.

Alligevel kan ministeren affærdige sagen med en udtalelse om, at der er tale om en løs påstand. Spørgeren har ikke kunnet se nogen fejl i Ekstra Bladets beregninger, og ministeren har heller ikke selv påpeget nogen konkret fejl.